

Ben informats o manipulats del tot

Durant unes setmanes la nostra comunitat del poble de Santa Eulàlia ha estat somoguda per rumors i tendencioses interpretacions que han ferit la sensibilitat, no només dels qui s'han sentit directament afectats en la seva persona o en la seva comunitat, sinó també, la d'aquelles persones respectuoses de la convivència i de la claredat sobre les quals s'ha de fonamentar la vida humana.

Si en aquest número de RONSANA tornem a parlar-ne, després de la rèplica apareguda al Suplement del Full Dominical del dia 29 de juny de 1980, és amb la intenció de complaure alguns lectors que ens ho han demanat i en atenció també a la història, per allò que deien els antics: «Scripta manent» és a dir «les coses escrites resten». Quantes vegades a rel de les actuals obres de restauració hem hagut de lamentar-nos: «No en sabem més; tant de bo les parets parlessin!!».

El dia 20 de juny un periodista va demanar-me informació sobre «el mort de la rectoria de Santa Eulàlia». «Amb la premsa hem topat!» vaig dir-me, però, endavant! cal informar-los bé per tal de fer honor a la veritat i evitar el sensacionalisme. A l'endemà apareixia a «El Correo Catalán» un article en el qual a més de donar la notícia de la troballa d'un esquelet a la rectoria, l'articulista es feia ressò d'uns rumors que donaven per cert que l'esquelet pertanyia a la filla de la majordoma del rector de Santa Eulàlia de després de la guerra. Al dia següent un altre article insistia en els esmentats rumors i en no precisar sobre l'època ni donar els noms del rector, qualsevol que no estés al corrent podia entendre que les fantasmagòriques sospites ballaven a l'entorn de la meva persona: «el mossèn de Santa Eulàlia».

Quan el dia 4 de juny es va trobar l'esmentat esquelet la troballa no va semblar ben normal i vam comunicar el fet a bisbat en espera de poder fer un estudi que ens donés l'entrellat del que d'entrada era sorprenent.

És aquí que, importunament, va aparèixer el periodista amb la pretensió potser, d'haver descobert un «Watergate» d'estar per casa; i, au som-hil!: va caldre informar la Comunitat després de missa, i no van trigar les reaccions.

Jo no sóc qui per informar del que van fer córrer el que el poble anomena «males llengües», però haig de dir-vos que va ser molt bonic que gent senzilla amb qui mai no havíem canviat una paraula vingués a fer-me un donatiu i em digués: «Mossèn, jo amb vostès» o qui demanés informació «perquè

tot jugant a les cartes parlem de tot, però a mi no m'agrada repetir el que se sent a dir», això sense endinsar-nos a parlar del corrent de simpatia i veneració que vaig descobrir per Mn. Manuel Solà i Viñas, un capellà de rural que ni per morir va voler apartar-se del poble el qual havia servit amb dedicació a la ratlla dels vint-i-cinc anys. A rel de tot plegat he tingut el goig de conèixer el Sr. Josep Solà nebot de Mn. Manuel i la seva esposa i de saber que la Sra. Conxita Ricart, la filla de la Margarida, majordoma de Mn. Manuel, vivia amb la grata companyia dels seus fills i néts a Torelló, on es va casar després que s'hi va desplaçar junt amb la seva mare en pau descansi.

De l'esquelet no cal que en parlem més: després que ha estat ben estudiat s'ha arribat a la deducció que pertangué a una dona adulta la qual visqué fa més de dos-cents anys i que si l'enterrament d'entrada podia semblar estrany de fet no ho és, ja que pel fet de no haver-se trobat absolutament res en la fossa funerària, fa pensar que la baixaren del llit al clot amortallada i dipositada suaument amb un llençol sostingut per les quatre puntes, operació que la va fer restar en una actitud sorprenent per nosaltres acostumats a la rigidesa de les normes higièniques actuals i dels mateixos taüts.

Sobre el que cal fer una seriosa reflexió, que aquí només deixaré insinuada, és sobre la tasca dels professionals de la informació. Quina gran responsabilitat que tenen a escollir les notícies, i en la manera de redactar-les i presentar-les!! Una societat sense informació ens faria retrocedir al primitivisme de l'home de les cavernes, però una societat manipulada per una informació tendenciosa no pot edificar-se sobre la fraternitat i la justícia perquè la moneda corrent entre els seus membres és la sospita, la desconfiança, el desprestigi, la calúnnia encoberta o descarada, ...¿Oï que ens cal informar-nos molt més, ésser molt exigents a l'hora d'escollir les fonts de la nostra informació? No podem beure a galet del que diu el veí, però molt menys encara del que escup la televisió, perquè si el que podem conèixer ens ho tergiversen de tal manera, què no serà en el que passa en els cercles dels encimbellats polítics o en la llunyania i la desesparança dels indígenes del Brasil o de Melanèsia? I, malgrat tot, hem de fer nostre aquell vell aforisme: «Com a home que sóc m'interessa tot el que afecta als homes»: Sí és difícil estar ben informat, com difícil és ésser persona, però per greu que sigui la dificultat no podem renunciar a una cosa ni a l'altra.

Pere FARRIOL i VINYES

- FLORISTERIA EN GENERAL
- LLAVORS
- PRODUCTES PER PLANTES I JARDINS
- CERÀMICA I OBJECTES DE REGAL

FLORS

Carretera de La Sagrera
SANTA EULALIA DE RONÇANA